

(Moltesen) talte om, en Konvention i Lighed med den, vi hidtil have haft med Frankrig, vilde det være et ret tvivlsomt Gode. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis man ikke var i Stand til at opnaa en bedre Konvention, maatte man hellere vente, indtil der kunde opnaas en bedre, i det mindste en Konvention som den Konvention mellem Frankrig og Danmark, hvorom der nu foreligger Forslag.

P. Munch: Jeg vil benytte Lejligheden til at takke den højtærede Udenrigsminister, fordi han har fulgt den Opfordring, jeg forrige Aar stillede til ham, idet han har ladet udarbejde en Oversigt over de forskellige Voldgiftskonventioner og de forskellige Afgørelser ved Retten i Haag og ladet denne omdele i Tinget. Oversigten foreligger nu for Folketingets Medlemmer, og jeg tvivler ikke om, at de med megen Interesse ville gøre sig bekendt med dens Indhold. Overfor det foreliggende Forslag kan jeg ligesom de to foregaaende Talere kun udtale min Tilslutning. Den Type af Konventioner, der her er skabt, er utvivlsomt betydelig bedre end det, man hidtil har opnaaet med nogen af Stormagterne, og den Udvikling, ved hvilken denne Type er skabt, er ogsaa ganske interessant: det er begyndt paa den interparlamentariske Unions Møder, dernæst har man forhandlet om Spørgsmaalet i Haag, hvor man ganske vist ikke naaede videre end til at skabe et Forslag, idet Gennemførelsen strandede paa Tysklands og enkelte andre Magters Modstand, men nu er dette Forslag for Frankrigs Vedkommende blevet som en Type for nogle af de Traktater, som Frankrig slutter. Dette er aabenbart Tanken med denne Overenskomst mellem Frankrig og Danmark, og den er bedre i den Skikkelse, hvori den nu foreligger, end det Forslag, man i den interparlamentariske Union dristede sig til at udarbejde som Type. Alligevel er det klart, at det vilde være et stort Skridt videre end det, der opnaas ved dette Forslag, hvis man kunde naa over til Voldgiftstraktater af den Type, der blev foreslaaet af Amerika forrige Aar, og som har ført til Forhandling og foreløbige Aftaler mellem Amerika, England og Frankrig: Disse Traktater ere utvivlsomt langt mere værdifulde end den, der her foreligger. Det havde været glædeligt, om man fra Frankrigs Side havde været villig til overfor Danmark at slutte en Traktat af tilsvarende Karakter, men jeg forstaaer godt, at man ikke har kunnet

vente dette. Den fransk-amerikanske Traktat er endnu kun paa et i en vis Forstand foreløbigt Standpunkt, for saa vidt som den endelige Ratifikation ikke har fundet Sted, og efter de Erfaringer, der tidligere ere gjorte om de nordamerikanske Staters Vanskeligheder med Ratifikation af Traktater, kan hverken den eller Traktaten med England uden videre antages for sikret. Det er derfor forstaaeligt, at man ikke i dette Øjeblik har kunnet opnaa mere fra fransk Side end det, der her opnaas. Det er rimeligt, at den franske Regering har ment, at naar den havde Forhandling om en saa vidtrækkende Traktat med en Stormagt, vilde den, saa længe dette ikke var i Orden, ikke overfor andre Magter bindesig til en Type af lignende Art.

Jeg vil i Tilknytning til den sidste ærede Talers Bemærkninger om Forholdet til Tyskland udtale, at det ogsaa vilde være glædeligt for andre Medlemmer af Tinget, om den højtærede Udenrigsminister kunde give os nogen Forhaabning om en Voldgiftstraktat med Tyskland, men det er jo ikke et Punkt, hvor vi kunne vente, at der er stor Udsigt til, at han kan give os Besked. De Vanskeligheder, der foreligge, ville vel nok vise sig at være betydelige. Dog synes det, at der i Øjeblikket i Tysklands Holdning er en stadig stærkere Tilbøjelighed til at gaa ind paa Voldgiftstanken. Og ikke mindst er det af Interesse at se ved de sidste Aftaler om Marokko, at man fra Tysklands Side er gaaet med til at lade Afgørelsen af de Stridigheder, som i Anledning af disse Aftaler kunne opstaa mellem Frankrig og Tyskland, være afhængig af Voldgift og det endda tvungen Voldgift. Men der er vel ikke megen Udsigt til, at vi i den nærmeste Tid kunne faa Meddelelser fra Udenrigsministeriet om, hvad der kan opnaas overfor Tyskland. Hvis Udenrigsministeriet skulde have saadanne Meddelelser, er der ingen Tvivl om, at disse ville vække megen Interesse her i Tinget.

Ellinger: Ogsaa vi fra vor Side kunne selvfølgelig give dette Forslag til Rigsdagsbeslutning vor ubetingede Tilslutning, men det kan jo ikke nægtes, at trods den Udvildelse, der er kommen i denne Traktat, bliver der, om jeg saa maa sige, alligevel et Hul tilbage. Der nævnes nemlig en Række Emner, som ikke kunne gøres til Genstand for Voldgift, førend den højeste Domstol i vedkommende Land har truffet sin Afgørelse, og naar denne Afgørelse er truffen, kan denne altsaa ogsaa forebringes